

W. Andelaar

Als geen ander plaats leent Noordwijk zich voor een rondje groen. Met de vuurtoren als middelpunt iets oppikken van wat de natuur te bieden heeft.

ONVERKLAARBAAR GELUKKIG. Onder deze titel bracht de stadsecoloog van Amsterdam, Martin Melchers, samen met twee vrienden, een boekje uit over de natuur in de hoofdstad. In het boekje doet hij verslag van zijn natuurbelevissen in dienst van het gemeentebestuur. Over zijn adviezen die hij bij allerlei politieke beslissingen van zijn bazen moet geven, en waarvan zij zich nauwelijks iets aan trekken. Over de telefoontjes van inwoners van de stad die met een probleem of een vraag zitten. Zoals de man die voor de Hema in de gracht zat te vissen, een ringslang ving en vraagt wat hij er mee aan moet. En de familie die hem meedeelde dat er een beekje onder hun huis door liep, waarin blankvoorns en een baars zwommen (een grap van de loodgieters die het lek in de waterleiding gerepareerd hadden en in de plas water onder het huis een paar vissen hadden losgelaten).

Uit het boekje blijkt dat er in en om de stad nog volop van de natuur te genieten valt. Vanzelfsprekend is Noordwijk geen Amsterdam. Wij misten de enorme opgespoten terreinen voor nieuwbouwwijken rondom de stad. Stukken grond waar, vooruitlopend op de bouw van huizen, vogels zich gingen nestelen. Maar toch... gewoon in en om ons dorp is meer te zien dan we vaak denken.

Onze dorpsecoloog, Jelle van Dijk, heeft al eens iets gepubliceerd over de planten tussen de straatkeien. Zoals de morgenster die jaar op jaar in de Schoolstraat tussen de stoeptegels groeide. Johan Moerkerk noemde de plant 'het wonder van de Schoolstraat'. Of de blauwe zeedistels in de

zeereep langs de boulevard, die ondanks, of beter gezegd dankzij, stuivend zand gedijen. En wat denkt u van de blauwe bremrapen, die in sommige jaren massaal langs de wegen in het zuidelijk deel van het zeedorp zijn te bewonderen.

Niet minder is het plezier dat je kunt beleven aan het kijken over zee. Je moet dan wel de moeite nemen even te gaan zitten met een kijker in de hand. Naar de groepjes futen, die nu al maanden vlak langs de kust zijn te zien. Of de Jan van Genten die veelal in kleine groepjes langs de kust trekken en zo nu en dan voor je neus een visje opduiken. Vergeet ook de groepen aalscholvers niet. Er gaat geen dag voorbij of ze komen langs, op weg van of naar hun visgebieden.

Min of meer spectaculair zijn de afgelopen winter de bruinvissen geweest. Door velen gezien, vaak vlak onder de kust. Steeds even met hun vin boven en weer weg. Terug van weggeweest na tientallen jaren!

Toch nog even terug naar Melchers, die overigens dit najaar in Noordwijk van zijn ervaringen komt vertellen. In zijn boekje haalt hij Hans Dorrestijn aan:

Kneu

Ik hoef geen villa, ik wil geen zeiljacht; doe me een plezier

met een goudvink, gele kwikstaart of een grauwe klauwier.

Kemphaan, grutto, wintertaling, zomertortel of tapuit

en het liefst van al een kneutje.

Ja, daar kom ik rond voor uit!